

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Beskattning av lön, som bestritts av forskningsbidrag från USA till Svensk högskola

Från en svensk teknisk högskola hade Y under år 1958 i lön uppburit 25.166 kr, vilket belopp av PN upptogs till beskattning.

I besvär hos KR yrkade Y — under anförande att lönebeloppet visserligen utbetalats till honom av högskolan men att densamma därvid utnyttjat ett av ett under Amerikas Förenta Stater lydande statsorgan till högskolans förfogande ställt forskningsanslag — att med hänsyn till det mellan detta land och Sverige ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning icke bli beskattad för berörda lön.

Genom utslag den 16 mars 1962 fann KR den omständigheten att högskolan kunnat utnyttja omförmälda anslag till bestridande av bl a lön till Y icke anses medföra att denne, såsom anställd vid högskolan, ägde åtnjuta skattefrihet för denna här i riket intjänade inkomst.

Flyttningskostnad under aspirant-tjänstgöring

Under tiden den 1 jan.—31 aug. 1959 hade S varit anställd hos Domänstyrelsen, därvid han först varit stationerad i Stensele och därefter i Laxå.

I sin år 1960 avgivna deklaration hade S yrkat avdrag för kostnader för beord-

rad flyttning med familjen från Stensele till Laxå med 425 kr.

PN medgav icke avdraget och anförde därvid såsom skäl för sitt beslut följande. S har enligt uppgift under anställningen haft att undergå aspirantutbildning — ett år i Norrland och ett halvt år i södra Sverige. Domänstyrelsen låter under aspiranttiden beordra tjänsteman till skilda tjänsteställen, varvid bidrag till kostnader för järnvägsresa utgår till allenast tjänstemannen. Flyttning kan under sådana förhållanden icke jämföras med sådan flyttning, där tjänsteman utan egen ansökan förordnats på befattning med tjänstgöring på annan ort än den, där han tidigare varit bosatt. Då flyttningen under aspiranttiden således är betingad av utbildning till viss tjänst, är kostnaderna för flyttning från Stensele till Laxå icke avdragsgill vid taxering.

I besvär hos KR yrkade S att erhålla berörda avdrag.

Genom utslag den 5 juni 1962 yttrade KR, att med hänsyn till omständigheterna i målet finge ifrågavarande flyttning mellan Stensele och Laxå anses hava karaktären av tvångsflyttning, i följd varav S vore berättigad till avdrag för kostnaderna härför.

Fastigheter i samma stad ha ej ansetts utgöra förvaltningsenhet

N jämte fem syskon ägde envar en

sjättedel av fem fastigheter, belägna på skilda ställen i samma stad.

1960 års TN ansåg varje fastighet utgöra särskild förvärvskälla.

Sedan N hos PN yrkat, att fastigheterna måtte betraktas såsom en förvaltningsenhet, biföll PN N:s talan.

Häröver besvärade sig TI hos KR under yrkande, att N måtte taxeras i enlighet med TN:s beslut.

Genom utslag den 26 juni 1962 fann KR, när med avseende å vad i målet förekommit envar av fastigheterna finge anses hava utgjort särskild förvärvskälla, skäligt att, med ändring av PN:s beslut, fastställa TN:s beskattningsåtgärder.

Ackumulerad inkomst

1. Sedan B under år 1960 till ett bankföretag för 40.000 kr överlätit sin i en viss fastighet bedrivna frisör rörelse, vilken fastighet skulle nedrivas, hade PN funnit beloppet utgöra ersättning för överlåtelse av goodwill och förty fördelat detsamma med 4.000 kr på ett vart av taxeringsåren 1952—61.

Häröver besvärade sig TI hos KR under yrkande, att PN:s beslut måtte undanröjas. Till stöd härför anförde denne bl a följande. Med goodwill menades ett företags firmanamn och varumärke, dess kundkrets, dess kredit och allmänna goda anseende och dyl. Det vore uppenbart att banken icke förvärvat något sådant i förevarande fall. Bank finge icke driva sådan rörelse, varom det här vore fråga. Vad banken förvärvat vore enligt TI:s mening icke goodwill utan i stället hyresrätten till den av B innhavda lokalen.

Genom utslag den 10 maj 1962 yttrade KR, att av handlingarna i målet framginge, att B i samband med rivning av den fastighet, vari rörelsen bedrivits, erhållit vederlag för överlåten hyresrätt med 40.000 kr, varför KR, när förordningen angående beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst ej vore tillämplig å dylik intäkt, prövade lagligt undanröja PN:s beslut.

*

2. Efter sin makes år 1955 inträffade död hade änkefru X på grund av gifto rätt och arv tillskiftats en av denne sedan år 1925 bedriven droskrörelse. Hennes avsikt hade varit att fortsätta rörelsen för egen räkning. Då rörelsen emellertid visat sig mindre lönsam, hade X år 1953 försålt densamma. Den skattepliktiga vinsten vid försäljningen hade uppgått till 17.900 kr.

Hos PN yrkade X, att beloppet 17.900 kr måtte anses såsom ackumulerad inkomst och vid särskild skatteberäkning fördelas på tio år.

PN beräknade emellertid skatten som om den ackumulerade inkomsten hänfört sig till fyra år eller den tid, varunder X själv drivit rörelsen (1956—59).

I besvär hos KR fullföljde X sin förenämnda talan.

Genom utslag den 18 maj 1962 yttrade KR att, när X förvärvat rörelsen år 1955 alltså och då den tid, till vilken den ackumulerade inkomsten hänförde sig icke överstege fyra år, funne KR besvären mot innehållet i 1 § ifrågasvarande förordning icke kunna bifallas.